

לעיל פרק ה' ס"ז בדין שינה תחת המיטה או השולחן בסוכה].

4. אדם נשוי צריך להשתדל לכתחילה לישון כשאשתו עמו, ובזה מקיים תשבו כעין תדורו. וכאשר אי אפשר שאשתו תישן עמו, כתב הרמ"א [תרל"ט ס"ב] שפטור גם הוא מן הסוכה הואיל ואינו יכול לדור כדרך שדר כל השנה. אך המשנ"ב [ס"ק י"ח] מביא שהגר"א והמג"א חולקים וסוברים שאין בזה סיבה לפטור, ועיין עוד ביאורים לעיל [לא, ו].

5. תשמיש המיטה מותר בסוכה [בה"ל תרל"ט ס"א ד"ה ואל]. ואף אם אינו משמש בסוכה, אל יבטל חיוב עונה אלא יקיים עונתו בבית, ולא הטריחו אותו לחזור אחרי כן לסוכה והרי זה כדין מצטער הפטור מן הסוכה [משנ"ב תרל"ט ס"ק י"ח].

6. מי שהלך לישון בבית בהיתר כגון שירדו גשמים, אינו חייב לחזור לסוכה אף אם התעורר באמצע הלילה, ורק אם התעורר משעלה עמוד השחר, חייב להכנס לסוכה (לג). וראה פרטי הדינים בפרק י'.

יוכל האב לאכול בסוכה, מסתבר שאינו צריך לפנות סוכתו לבנו לישון באופן שיוכרח האב לאכול אח"כ מחוץ לסוכה. וישאל שאלת חכם בכל זה.

לכאורה נראה שהבא לביתו בעת שישן אדם אחר בסוכה [כגון בנו או אחיו] ואם יכנס לאכול יעורר בזה את הישן משנתו, שאין לו להכנס לאכול. ואם הוא רעב, וקשה לו להמתין, דינו כדין מצטער המבואר לקמן בפרק י' ס"ד 12 [והרי לא חייבו לעורר את הישן משנתו אם ישן בבית כאשר ירדו גשמים ואח"כ פסקו מדין מצטער, וה"נ לא גרע].

(לג) עמוד השחר בא"י בזמן חג הסוכות הוא בערך בשעה 4.00 בבוקר. ויש לדון אם היום שבני אדם רגילים לקום בשעה מאוחרת מזה [אף המשכימים לקום], אם עדיין עמוד השחר קובע, שאם התעורר אחר שעה זו חייב לקום וללך לסוכה, או שהיום יתאחר הזמן לשעה שיש כמות מסוימת של בני אדם הרגילים להשכים בה [השכמה של בודדים לכאורה אינה נחשבת לשעת ההשכמה הרגילה].